

Skatteministeriet

28. november 2019

J.nr. 2019 - 303

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 64 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 22. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Dahlin (V).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvor stort problemet med it-understøttelse af fradragsretten for renter af fordringer under inddrivelse hos restancemyndigheden er, herunder om det er reelle problemer, eller om det er et mere teoretisk problem?

Svar

Som det fremgår af lovforslaget, skal Gældsstyrelsen hvert år indberette fradragsberettigede inddrivelsesrenter og samtidig oplyse (restancemarkere), om der vedrørende den fordring – dvs. det gældsforhold – som inddrivelsesrenterne er beregnet af, er ubetalte renter for tidligere indkomstår. Restancemarkeringen, der er nødvendig, fordi fradragsretten i sådanne tilfælde udskydes, vil ikke i alle tilfælde kunne foretages korrekt. Det skyldes, at visse opkrævningsrenter er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden fra fordringshaver, uden at det med sikkerhed kan afgøres, hvilken fordring og dermed også hvilket indkomstår de vedrører. Det gælder bl.a. renter af personskatter fra Skatteforvaltningens KOBRA-system og renter af virksomhedsskatter m.v. fra Skattekontoen.

Eksempelvis er udfordringen med Skatteforvaltningens KOBRA-system, at opkrævningsrenterne af for sent betalte personskatter fra ét indkomstår i visse tilfælde opkræves sammen med opkrævningsrenter og restskatter for senere indkomstår. Afregningsmetoden for personskatter er valgt, fordi den giver en nem afregning med færrest mulige opkrævninger til skatteyderne. Når restskatterne og opkrævningsrenterne oversendes til inddrivelse, er det dog i nogle tilfælde ikke muligt for Gældsstyrelsen at tage stilling til, hvilken restskat og hvilket indkomstår opkrævningsrenterne hører til. Dette medfører således, at det ikke altid vil være muligt for Gældsstyrelsen at vurdere, hvorvidt en skyldner skal have fradragsret for inddrivelsesrenter i et indkomstår, eller om der skal ske en restancemarkering som følge af ubetalte opkrævningsrenter fra et tidligere indkomstår.

Herudover kan der også være tilfælde, hvor fordringshaveren ikke har oversendt alle opkrævningsrenter til Gældsstyrelsen, hvorfor der er ubetalte opkrævningsrenter, som Gældsstyrelsen ikke har kendskab til, og en restancemarkering vil derfor heller ikke i denne situation være korrekt.

Der er således ikke tale om et teoretisk problem, men et reelt problem.